

[Christmas Møller.]

formes væsentligt? Ministeren har jo sagt, at dette Forslag skulde være en Afvikling — jeg skal senere komme til, om man kan sige dette om det. Jeg synes, at Ordningen næsten paa alle Omraader er enstydigt med det, vi har, paa enkelte Omraader lidt skærpet. Jeg synes snarere, man kan sige om den højtærede Minister, at han er kommet i Vane med Valutacentralen, og det er klart — det ved vi alle —, at det er ikke de daarlige Vaner, der sidder løsest. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, Socialdemokratiets Ordfører, siger Sp. 40 i Tidenden for i Aar — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„De tre vigtigste Goder, som ved Siden af den nødvendige Samfundskontrol bør bevares i et socialistisk Samfund, er frit Forbrugsvalg, frit Beskæftigelsesvalg og fri Prisdannelse.“

Jeg er paa det rene med, at Kontrollen sørger Priskontrollen for, det er den tilstrækkelig til, og hvis de Herrer ikke mener, den er tilstrækkelig, saa er det jo muligt for dem at skærpe den. Men jeg spørger det ærede Medlem, og jeg spørger den højtærede Minister; Hvor er i dette Lovforslag det frie Forbrugsvalg, det frie Beskæftigelsesvalg og den fri Prisdannelse, og navnlig den sidste? Derfor maa man have Lov til at spørge Ministeren: Er der nogen Mulighed for en betydelig Omdannelse af Forslaget?

Jeg gaar til det næste Spørgsmaal, og under dette vil Ministeren kunne tage Stilling til, om der er en saadan Mulighed, fordi man paa et Omraade allerede i Dag eller i Morgen vil kunne give os Besked om, hvorvidt man er villig til at afvikle med Loven. Ministeren sagde, at hele Forslaget giver sig ud for at være Afvikling, men jeg maa heroverfor sige, at der efter vor Opfattelse ikke er megen Afvikling i Forslaget. Forslaget deler Varerne i tre Grupper: A, B og C, paa samme Maade som vort Forslag i sin Tid, som Erhvervenes Forslag derefter og som det Forslag, vi Konservative derefter igen fremsatte i sidste Rigsdagssamling, nemlig Varer, som frit kunde indføres, Varer, som frit kunde indføres i Mængde, men hvor Begrænsning var lagt med Hensyn til Lande, og Varer, med Hensyn til hvilke der var Begrænsning baade i den ene og den anden Retning. Hvad nu Ministerens Forslag? Det indeholder for det første en Gruppe A, Varer, som frit kan indføres.

Med Hensyn til denne Gruppe vil Ministeren ikke bestride, at der er en ganske overordentlig ringe faktisk Udvidelse. Tager

vi blot to Varegrupper som Hovedgruppe 03 og Hovedgruppe 18, saa er der paa disse en Udvidelse fra den tidligere bundne Liste til den rene Friliste paa lige ved 300 Mill. Kr., nemlig paa Korn, Bælgsæd o. s. v. og Foderstoffer godt et Par Hundrede Millioner og paa Palme-, Kokos- og Jordnødder samt Soyabønner 91 Mill. Kr. I øvrigt kunde man vel tage en enkelt eller et Par Varegrupper til, med Hensyn til hvilke man kan sige til Ministeren, at ogsaa under den nugældende Lov er den Begrænsning, der har været paa disse Omraader, næsten lig Nul, for visse af Varerne faktisk lig Nul, saaledes at den Udvidelse, der finder Sted, er ganske overordentlig betydningsløs.

Ministerens Skel imellem Gruppe B og Gruppe C er i øvrigt af den Karakter, at det betyder overmaade lidt. Den eneste Forskel paa de to Grupper Behandling er den, at der gives en lidt længere Frist til at erhverve Valutaattest og derefter at kunne disponere for Gruppe B's Vedkommende end for Gruppe C's.

Nu er det, jeg spørger den højtærede Minister, om dette Forslag har Karakteren af en virkelig Afvikling. Dette vil det jo faa, i det Øjeblik Ministeren ikke blot er parat til at sige, at han gaar ind i en fordomsfri Forhandling om Varegrupperne, men ogsaa er parat til at sige, at en Flytning af Varer i Retningen A til C, fra Friliste til bunden Liste, B eller C, har Ministeren ikke Ret til at foretage uden gennem en almindelig Lovforanstaltning. Hvis Ministeren er parat hertil, saa vil der heri ligge et Tilsagn om en Afvikling, som betød noget, og det vilde da ogsaa være rimeligt og naturligt at afvise Administrationens Ret til noget, der er i den Forstand overordentligt bundet, nemlig at overføre Varer til den bundne Liste, hvorved man kunde forbyde den fulde Indførsel. Jeg minder i denne Forbindelse blot om de senere Aars politiske Historie og om den Strid, der har staaet om, hvorvidt Toldforanstaltninger skulde kunne gennemføres administrativt eller kun ved Lov, hvorved man fra Ministerens Partis Side og fra demokratisk Side — Ministeren er jo, saaledes som jeg nogle Gange har haft Lejlighed til at sige til ham i Dag, en politisk Aarsunget, saa han kan ikke vide det eller huske Omtalen heraf — har afvist enhver Mulighed for administrativt at gennemføre Toldforanstaltninger.

Vil den højtærede Minister altsaa være parat til at forhandle om Varernes Placering og Ændringer inden for de tre Lister, og vil Ministeren være parat til kun at have Retten til at flytte over til den frie Liste